

Yaşama Küsme

— ÖNDER_34 · 06 Şubat 2019

Yuvanmı oldu karanlık kuytu köşeler
Tanınmaz haldesin sararmış solmuş rengin
Tergi diyar etmiş gibisin eski yerinde
Sokak girişi kapın paslı boynu bükük
Sordum seni çoktan göç etti burada dediler
Oysa ne hayallerin vardı anlatırdın
Yoksa hepsini göz yaşının selinemi bıraktın
Söyle hangisi tüm bu saydıklarımda

Aynalara küsmüş gibisin gözlerinde belli
Elinde yırtık bir sırt çantası
Hep yere bakıyor gözlerin dilin suskun
Cevapsız kalsada sorduğum tüm sorular
Sana kızmıyorum kim getirdi seni bu hale
Limansız bir gemi gibi yokmu rotan
Savruluyorsun bilmediğim girdabın içinde

Bu dünya denen han geniş iken
Beliki sana dar gelmiş
Yada hayat seni çok erken yormuş
Bırakma bu kadar kendini desemde
Sen çoktan küsmüşün yaşama
Nedir seni böyle umutsuzluğa sürükleyen

Herkesin derdi kendine büyük
Belliki erken iflas etmiş bünyen sabrın
Nerde inceyse ordu kopsun olmuş fersefen
Kızgınlığım sana değil seni bu hale getirene
Gel boş ver de yeniden tutun yaşama hayata
Tıpkı ilkbaharda açan çiçekler gibi